

En oväntad vändning - Århundradets brott

av Claes Hedberg
(2017)

Pia Hellertz

Den oväntade vändning som **Claes Hedberg** berättar om i sin bok *En oväntad vändning – Århundradets brott* är inte bara oväntad, den är otrolig, den är till och med chockerande. Den vänder upp och ner på svensk historieskrivning för de senaste 30 åren. Författaren använder mycket övertygande, mycket detaljerade och bevisbara fakta, såsom klockslag, vittnens iakttagelser, polisers berättelser med mycket mera, för att få oss läsare att inse att statsminister **Olof Palme** aldrig blev mördad den där kvällen den 28 februari 1986. Det som hände på Sveavägen var istället enligt författaren, ett mycket välplanerat iscensättande av ett för familjen Palme, för Olof Palme själv, för socialdemokraterna och för hela Sverige nödvändigt drama.

Det har skrivits väldigt många böcker om Palmemordet. När jag räknade för exakt ett år sedan var det 116 böcker skrivna, som hade direkt eller indirekt koppling till mordet, bland annat cirka 25 välkända svenskar, författare, politiker, advokater m.m. Så varför ytterligare en bok?

År 2009 kom det ut en bok med ett helt nytt perspektiv, ett perspektiv som ingen annan författare ens snuddat vid. Advokaten **Hans Liljeson** skrev *Palmemordets hemliga scenario*. Författaren arbetade som advokat i Frankrike vid tiden för mordet och åt lunch med Sverigeambassadören **Carl Lidbom** en tid efter mordet. Hans Liljeson tog upp mordet med ambassadören och fann Lidboms reaktioner så märkliga att Hans Liljeson blev nyfiken och började undersöka. Med en advokats nitiska undersökningskompetens kom han fram till att Olof Palme med största sannolikhet inte kan ha blivit mördad, utan måste ha fått hjälp att lämna landet. När Claes Hedberg fick den tråden blev även han nyfiken, mycket nyfiken.

Synliggör ”privatspanarna”

Ett mycket sympatiskt inslag i Claes Hedbergs bok är att han lyfter fram och synliggör flera av de s.k. privatspanare, som ägnat en stor del av sina liv åt att försöka hitta svaret på gåtan om vem som mördade Olof Palme. Han till och

med tillägnar privatspanarna boken, privatspanare som blivit osynliggjorda, ibland förlöjligade och hånade, inte lyssnade på, inte tagna på allvar. Han berättar om **Sven Anérs** mångåriga forskning, om bröderna **Pertti och Kari Poutiainens** forskning, om **Ole Dammegårds** forskning, med flera. Han lyfter även fram andra osynliggjorda personer, som försökt förmedla sanningar. Claes Hedberg har gjort ett otroligt arbete genom att intervjua många nyckelpersoner, genom att läsa privatspanarnas böcker och andra dokument och att undersöka olika möjliga och även omöjliga hypoteser. En polis lär ha sagt att hans bok är en modell för en perfekt förundersökning.

Vem är Claes Hedberg?

Författaren är en fascinerande personlighet. Det verkar vara lättare att räkna upp vad han inte gjort. Han har startat diskotek, han har varit underhållare på turistbåtar, hyttnisse och däcksuppassare, nöjeschef, radiopratare och mycket mera, vilket han berättar om med färgfoton i slutet av boken. Men han har aldrig tidigare skrivit en bok.

Han berättar själv att allting bara verkade flyta i hans väg. Han ”råkade” träffa f.d. gruvingenjören **Bo Hall**, som själv hade några märkliga pusselbitar till berättelsen om mordet och som inspirerade Claes till att skriva boken och som själv fanns med som stöd under skrivandet. Claes har under hela arbetet med boken fått upplevelser som fått honom att förstå att den här boken måste och skulle bli skriven. Samtidigt har han blivit föremål för kontroll och bevakning från säkerhetspolisens sida, men har inte fått någon förklaring till varför.

När han ville berätta för Palmegruppen om sina iakttagelser var de inte intresserade av att lyssna. Claes konstaterar själv att OM de hade lyssnat kanske boken aldrig hade blivit skriven. Sammanfattningsvis stärkte alla dessa erfarenheter hans övertygelse om och motivation för att boken måste skrivas.

Efter att personligen ha fått samtala med författaren så menar jag att ingen skulle ha kunnat göra det bättre än Claes Hedberg. Han har ett otroligt minne för detaljer och en ovanlig förmåga att sätta samma dessa detaljer till en logisk och sannolik helhet, en historia som är så otrolig, så oväntad och så chockerande att det vore konstigt om den inte kommer att skapa rubriker. Framförallt måste den bli läst.

